

dobri otac

ANTIĆ

GLASILO VICEPOSTULATURE

3-4

1979.

DOBRI OTAC ANTIĆ

GLASILO VICEPOSTULATURE

IZDAJE:

Franjevački samostan, Vrbanićeva 35,
Zagreb

ODGOVORNI UREDNIK:
Fra Roko (Ivan) Tomić
Vrbanićeva 35, Zagreb

Telefon: (041) 446-906

Godišnja pretplata 30 dinara

Pojedini broj 5 dinara

Časopis izlazi dozvolom crkvenih
i redovničkih poglavara

Svakog prvog četvrtka u mjesecu služi se
sveta Misa za sve prijatelje, dobročinile-
lje i suradnike Vicepostulature.

Za sve što se u ovom Glasilu navodi
ili nazivlje »čudo«, »svetost«, »svetac« i
slično — to, u duhu crkvenih propisa,
treba uzeti i razumjeti u našem običnom
ljudskom načinu izražavanja. O svemu
ovom izreći će konačni sud Sveta Crkva.

Tiskar:

Tiskara »A. G. Matoš«, Samobor, Matoše-
va 4

Nadležnim republičkim rješenjem list
»Dobri otac Antić« oslobođen je plaćanja
osnovnog poreza na promet

Duhovna Kćerce!

Milost Duha Svetoga neka Vas uči, posvećuje
i sjedinjuje s Presvetim Trojstvom.

Šta je to s Vama? Zašto ste žalosi, smeteni i
izgubili svoj duhovni polet, zanos, dobru volju i
sav interes za duhovni napredak? Tko Vam je to
skrivio ili dao povoda? Ne znate li, da »Vaš pro-
tivnik davao obilazi oko Vas kao ričući lav, da
Vas proždre. Oprite mu se u vjeri«, kaže sv. Pe-
tar.

Kćerce! Ne vjerujte nikada ni sebi ni drugo-
mu kad se radi o vjernosti Isusu i o zlim prigo-
dama. Bježimo zle prigode, da ne propadnemo
u njima. Velika je naša slabost. S Vama se neš-
to zbiva, događa. Molim Vas, odmah mi javite
šta je to. Kroz to vrijeme duhovno se obnovite
dobro obavljajući sveto razmatranje, dnevno du-
hovno štivo, ispit savjesti i svet oficij. Sve
suvišno bilo s kime prekinite i čuvajte svu ljub-
av, svu vjernost, svu snagu i djelovanje za Isu-
sa. Ljubite Mariju. Puno ljubite svetu majku Cr-
kву i svaki se dan sjedinite s njome u njezinim
molitvama, trpljenjima, progostvima, sakramen-
tim, svetim misama i svim križevima. Posebno
se sjedinjujete u jednoj nakani, želji, nastojanju
svete Crkve a to je: biti sličnija Isusu, svom Za-
ručniku — svojoj Glavi.

To Vam želi uz sveti blagoslov Vama i svima
Sestrama

Fra Ante

Z. 14. IX. 56.

Mir i Dobro!

Draga moja Kćerce!

Jučer sam primio poslatu. Hvala Vam i od
Gospodina plata! Nazad 2—3 dana dobio sam i
Vaše cijenjeno pismo. Hvala Vam!

Kćerce, nije nikakav dalekozor, nisam s nikim
o Vama progovorio . . . To je dar Gospodnji ra-
di Vas, radi Vaše duhovne koristi.

Molim Vas, slušajte me, jer to je sveta volja
Božja. Želio bih, da me u svemu slušate i svaki
savjet tako provedete kao svetu volju Božju.

Vas i sve Sestre blagoslivlje, čestita i moli
za Vas duhovni otac

Fra Ante

Zagreb, 18. XII. 58.

BOŽIĆ I NOVU GODINU

čestita

VICEPOSTULATURA

Samosvojnost u predanju

Današnji čovjek nastoji sačuvati svoju osobnost. Ne želi da ga bilo koja vrednota udalji od njega samoga. Život koji posjeduje ne želi živjeti daleko od sebe kao stranac samome sebi. Svoj životni hod nastoji sam određivati i uređivati. Predati se nekome da te vodi znak je djetinje slabosti i nesposobnosti da se osoviš na vlastite noge.

Dok je tako u običnom životu sasvim je drugačije na planu milosti. Ljudi koji nastoje svjesno i odgovorno živjeti svoje kršćanstvo imaju posebni stav prema životu i djelovanju. Oni koji se odvaze da ozbiljuju Kristov poziv na savršenstvo (Mt 5, 48) u ovom vremenu i prostoru, izgledaju ponekad svojoj okolini neshvatljivi i neprotumačivi. Njihov stav i opredjeljenje kod ljudi punih osrednjosti pobuduje udivljenje, ali ne i odlučnost za naslijedovanjem.

Mišljenje i logika ljudi koji su prožeti Božjim Duhom izgledaju nam čudne. Nama je neshvatljiv njihov program: »kad dajemo mi primamo, kad oprštamo nama se opršta, kad umiremo mi se radamo za vječni život.« Paradoksi? Računica za nas puna nepoznanica, a za njih jasna kao dan. Naše umovanje ne doumljuje kako to davanje može biti u isto vrijeme primanje, umiranje u isto vrijeme rađanje? Previše mislimo strogo znanstveno. Ali, kršćansko življene ne iscrpljuje se u ovozemnosti. Ovaj život je predokus Života bez Svršetka.

I fra Ante je nastojao nešto od ove božanske logike i matematike ostvariti u svom životu. Pokušavao je sebe i svoju osobnost ostvariti kroz predanje Onome koji je sebe predao za nas. I nije se bojao samootuđenja, jer je bio svjestan da punu samosvojnost može ostvariti u predanju izvořitu života, Bogu. Ne iz straha pred životom nastojao se sav predati svome Stvoritelju, nego iz svijesti da upravo u predanju može ostvariti svoje djelo služenja i pomaganja braći.

Tamo gdje se netko sjedini u umiranju s Kristom, tamo se zbiva novi početak. Pšenično zrno mora najprije »umrijeti« da donese stozrnu plod (Iv 12, 24). Fra Ante je bio svjestan da je ovaj život tek isječak života koji nam je Bog namijenio. I tu predanje ne znači gubitak, nego dobitak. Pod tim vidom fra Antino predanje u volju Božju nije bio gubitak u sivilu bez osobnosti nego smisleno ostvarenje punosti jastva. Fra Ante nije nikad požalio što je predao svoj život već od malih nogu Gospodinu. Znao je da je od Gospodina sve. Darove koje je primio nastojao je iskoristiti za dobro onih koji

su potrebni. Znao je da će ga Bog, ako mu se potpuno predra, učiniti sredstvom svoga mira. Jer, kako reče jedna kineska poslovica, Bog uspravno piše i po krivim crtama. Povjeriti se i predati Gospodinu značilo je za fra Antu naći čvrsti oslonac u ovovremenskoj nestalnosti.

S pouzdanjem punim životnog idealizma povjeravao je Gospodinu sve svoje brige, probleme i poteškoće. A onima koje je »vodio« govorio je da predanje Bogu znači samosvojnost, samobitnost, a ne otuđenje, lažni mir i nebrigu za stvarnost što nas okružuje.

Predati se Gospodinu u prostodušnosti srca za fra Antu je bilo udioništvovanje u Božjoj akciji u ovom životu te jamstvo onog Života što dolazi iza smrti. Fra Antino predanje u Božju volju nije nijekanje bitka. To je potvrda života.

Kad se predao Gospodinu mogao se predati svima koji su trebali njegovu pomoć. U predanju Bogu mogao je, koliko je to čovjeku moguće, svima postati sve. Svima se darovati nedjeljivo. Odreći se vlastite udobnosti, kako bi drugoga usrećio, biti u službi tuđeg »t i«, otvoren za razumijevanje tuđe bijede, prihvataći tuđi život — to su odlike koje su resile fra Antu. Po njima upoznajemo nutarnju snagu i ljubav koja je drugima osmišljavala život i ulijevala nadu.

Fra Ante je pokušavao dijeliti sudbinu sa siromasima i očajnicima. Imao je odlučnu volju »za davanjem sebe«. Premda i nije mnogo stvrio u svom životu, njegov život je bio posebna milost za druge. On je ljubio »sivoču svagdašnjice«. Nije želio pripadati sebi. Darovati sebe, razdijeli što stekneš to je težišna osobina dobra. Zato ga i nazivaju svi »Dobri fra Ante«. A dobar čovjek jest onaj koji svojim životom želi dobro, koji iz unutarnjeg poriva poklanja sebe da bi druge obogatio.

Snagu i poticaj za ovakvo djelovanje crpio je fra Ante od Isusa Krista. Od Euharistijskog Isusa, od Krista kojeg je susretao u braći ljudima. Tu je tajna fra Antina uspjeha. Tu je nalazio snage i spremnosti da se nesebično žrtvuje.

Njegov životni put nam je pokazatelj kako se kroz predanje Gospodinu ostvaruje punost bitka, kako darivanje znači primanje, a umiranje rađanje za novi život.

Tako je radio i živio o. fra Ante Antić. Pokušajmo ga slijediti!

fra Dinko

PROPOVIJED

prigodom osme obljetnice prijenosa tijela

Sestre i braćo!

Ima dana koji nam donose u životu RADOST i SREĆU,

ima dana koji nam donose ODGOVORNOST,

ima dana koji nam donose NADAHNUĆE i PORUKU!

Svjesni te činjenice života sabiremo se večeras kao zajednica vjernika u ovom Gospinom svetištu na razmišljanje i molitvu. U našim uspomenama tako je svježa i živa prisutnost lika dobrog o. Ante Antića. On nam je znak vremena pred kojim želimo sada ispitati svoju savjest!

Radosni smo večeras kao njegovi štovatelji i prijatelji što ga je imala ova naša Crkva! On za nju nije prošlost već trajni izvor sreće! Bio je tako jednostavan, ponizan i skroman, a opet tako velik po svojim unutarnjim kvalitetama duha. Bio je revan, pun predanja i svetačkog žara kao pravi Mali brat, zaljubljen u svoje poslanje. Bio je svećenik i redovnik svjestan svog nenađomjestivog služenja u Crkvi. Bio je pravi znak u ovom sekulariziranom i materijaliziranom svijetu, znajući da Crkva danas, jednako kao i jučer, treba muževe i žene koji će »sve ostaviti« i žrtvovati za naslijedovanje Krista poput apostola. Nije dozvolio da te vrednote budu u njegovom životu relativizirane javnim mišljenjem bilo onih izvan Crkve ili onih u Crkvi koji su »primili plug« na njivi Gospodnjoj, ali žale i ne prestano se »okreću nazad«. Bio je veliko svjetlo na horizontu ove naše povijesti, koji je za slobom ostavio neizbrisiv trag Sunca u mnogim dušama! Bio je ČOVJEK, bio je SVETAC odhranjen velikim idealima Svetе povijesti spasenja!

Radosni smo što ga možemo uspoređivati s tolikim velikanima svete povijesti naše Crkve. Takvi su radost i ponos Crkve! Oni su shvatili da trebaju u ovom grešnom naraštaju biti svjedoci svetosti, u ovoj epohi velike oholosti i apokaliptičnih apostazija da trebaju svjedočiti poniznost i predanje Gospodinu, kako bi u ovim danima krivih mjerila za čovjeka i čovječnost bili uzori pravih vrednota! Naša Crkva, naš grad, ova naša župska zajednica Isusovih učenika posjedovali su »sakriveno blago«, taj »dragulj-biser« koji i večeras želimo otkriti, spremni da sve prodamo, ali da nam život bude obogaćen tim darom kreposti i istine čovječnosti! Zato je ovo dan koji nam donosi radost i sreću!

Ali ovo je dan i naše zajedničke odgovornošt! Susret sa Slugom Božnjim o. Antonom Antićem obvezuje nas večeras da otvorena srca pristupimo njegovom bogatom liku. Neka nas osvoji svojim duhovnim bogatstvom. Otvorimo svoje duše onim idealima, koji su ga uzdigli do te veličine! Temeljitim upoznavanjem i proukom njegova života i rada budimo spremni njegov primjer i uzor odgovorno svjedočiti riječima i životom pred drugima. To znači da je ovo za nas dan odgovornosti!

Nemoguće je, sestre i braćo, njegov bogati lik sažeti u nekoliko misli. Rekosmo da je ovo za nas dan nadahnuća i poruke! Dan kada posebno želimo u ovom razmišljanju istaknuti odnos Sluge Božjega prema Blaženoj Djevici Mariji, kako bismo u njezinu svjetlu uočili njegovo shvaćanje čovjeka i njegovo vrednovanje Marijine uloge u životu svakoga kršćanina:

I. Zanimljivo je da upravo na današnji dan govorimo o vrednovanju čovjeka prema shvaćanju o. Ante Antića.

1. Danas je Svjetski dan prava čovjeka. Točno prije 30 godina, 10. prosinca 1948. Skupština UN usvojila je i proglašila Opću deklaraciju prava čovjeka. Danas je to, možemo reći, baština gotovo čitavog čovječanstva.

Evo, dogodilo se je u povijesti nešto novo i veliko! Svjesno ili nesvjesno, usvojeno je od tog opće priznatog međunarodnog foruma evanđeosko vrednovanje čovjeka, u njegovoj jednakosti i ravnopravnosti. Došao je dan kada je ipak javno priznato prvenstvo duha, primat dobrostanstva i ljudskih prava. Došla je epoha, kada se mora priznati, a ne dati kao milostinja, pravo svakome čovjeku da se vrednuje po onim načelima s kojima se rađa, koja su utkana u njegovo biće, koja su postala prije njega i bit će poslije njega. To se ne može obezvrijediti nikakvima frazama i sofizmima!

Mi se spominjemo toga danas u iskrenoj želji i molitvi Bogu, od koga nam je svako dobro, da se poštuju temeljna ljudska prava kod svakoga čovjeka i u svakome narodu. Želimo da to ne bude samo formalno i verbalno, već životno! Tu poglavito kao Crkva mislimo na prava vjerske slobode. Ne želimo krivicu tražiti samo u dalekoj prošlosti. Prošli odgovaraju za prošlost! Današnje generacije nose odgovornost pred Bogom i savješću čovječanstva za sadašnjost. Danas se valja boriti za prava čovjeka, uključujući i njegovo temeljno i neotuđivo pravo na slobodu vjere.

Danas se sjećamo svih onih koji su kroz povijest radili i borili se za čovjeka, za njegovo pravilno vrednovanje u evanđeoskom duhu. Spominjemo se onih koji su ugradili svoje živote za ljudsku slobodu, dostojanstvo i temeljna prava svakoga čovjeka!

Progovaramo večeras kao Crkva u ime svih onih koji po raznim kontinentima ne mogu govoriti, koji su mučeni psihički i fizički radi svog opredjeljenja za Krista. Oni nemaju vjersku slobodu, ali su bolji i svetiji dio Crkve! Oni cijenom života svjedoče veličinu ljubavi prema Bogu i prema čovjeku, jer su shvatili riječ Kristovu: »Ja sam se zato rodio i došao na svijet da posvjedočim istinu!« (Iv 18, 37). Shvatili su nauku koju navješta Crkva već 2000 godina: »Nema više ni Židova ni Grka, ni muško ni žensko, ni rob ni slobodan, svi smo jedno u Isusu Kristu.« To je ta revolucionarna ideja povijesti, koju kršćanstvo u sebi nosi, a koja se je drugim izričajem potvrdila i danas kao sveža i aktualna za generacije koje dolaze.

Nije stoga evanđelje i Crkva »zakočenje« svega postojećeg, »neprijatelj progrusa« i ne znam kakove sve ne fraze, kojima se želi stvoriti kompleksne, poglavito kod djece i mladih! I današnji nas dan uvjerava u suprotne stavove. Nas je Krist odredio za slavnu budućnost, a ne za prošlost. Htio to netko ili ne, evanđelje i Crkva utkani su u temelje ove naše civilizacije, u ovaj naš način mišljenja i vrednovanja, pa je na mjestu da se svakoga čovjeka i prosuđuje po općim kriterijima, s kojima mu se priznaje da je biće s duhovnom dimenzijom srca i savjesti.

2. Može se netko zapitati, sestre i braćo, a kakve ima veze Svjetski dan prava čovjeka i večerašnji spomen na Slugu Božjeg o. Antu Antića?! Ima, braćo moja, ima! Velika je to, životna i stvarna veza.

O. Ante je bio izgrađen, cjelovit čovjek. On je služio čovjeku, da shvati i ima prave kriterije o sebi. On je bio istinski borac za prava čovjeka, kao i svaki član Crkve, koji u herojskom stupnju slijedi evanđeoski put savršenosti. Bio je borac za integralnog čovjeka, shvaćenog ne samo u kategorijama prostora i vremena. Zato nije upao u napast da se samo djelomično bori za prava čovjeka. Nakana mu je bila oslobođenje i spasenje čitavog čovjeka. To je bio Antić!

Danas se, međutim, susrećemo s jednim drugačijim vrednovanjem čovjeka. Svjedoci smo mentaliteta koji vrednuje čovjeka po položaju, po standardu, po imetku, po pripadnosti ovoj ili onoj grupi ili struji, po izgledu i slično. Jednom riječju po vanjskim i prolaznim oznakama.

Sestre i braćo! Pa nije to čovjek! Nije po tome čovjek osoba! Sluga Božji o. Ante nam je svjedok suprotnog vrednovanja čovjeka. Čovjek je toliko čovjek, koliko on to u sebi jest! Koliko je karakter, koliko je izgrađen, koliko posjeduje duhovni kapital i dinamizam srca i duše koji ga usmjeruje u životu naprijed, koliko je nov i oslobođen svih spona ropstva zlu, koliko je nov, sređen pred Bogom i brat drugim ljudima; koliko je istinski čovjek i kršćanin! O. Antić je kod sebe, a preko uzornog duhovnog vodstva kod drugih, upravo taj unutarnji, duhovni profil čovjeka izgrađivao. Znao je on da se u ljudskom srcu odigrava drama povijesti. Znao je da se u duši stvaraju odluke, koje imaju domet vječnosti! Zato je utkao sve snage svoga bića da bi ljepota Crkve, Isusovog kraljevstva, zasjala u srcima i dušama tolike braće i sestara. Bio je to »glasnik vječne ljubavi« tolikim savjestima. Hvala mu za to služenje čovjeku!

II. Još bismo željeli vidjeti, kako je o. Antić gledao na ulogu Blažene Djevice Marije u životu Crkve i svakoga čovjeka-vjernika. To osobito činimo rado zato, što smo još tako blizu blagdanu Bezgrešnog Začeća Blažene Djevice Marije:

1. Kad mi, sestre i braćo, kao vjernici štujemo presvetu Bogorodicu i svece, onda u njima štujemo njihove ideale, ono za što su oni živjeli i umirali. Tako nas oni zapravo uvijek vode od izvora do ušća svoje egzistencije Kristu. S tim u vezi kaže nam i II vat. sabor:

»Sav spasonosni utjecaj Blažene Djevice Marije na ljudе... nikako ne prijeći trajno sjedjenje vjernika s Kristom, nego ga olakšava.« (LG, 60)

To je dobro shvatio Sluga Božji o. Ante. Zato je znao ponekad u ushićenju reći: »Sav sam Marijin!« Koja je to sličnost s geslom sadašnjeg sv. Oca Ivana Pavla II: »Totus Tuus!« »Sav sam Tvoj«, sav Marijin. To znači ono Antićevo: »Živjeti životom Marijinim: sve u Mariji, s Marijom, za Mariju i po Mariji.« Uvijek je Mariju stavljao kao uzor tolikim dušama. Imao je prema Njoj veliku ljubav. Imao je u Nju neizmjerno pouzdanje. Znao je reći: »Ugledajte se u Mariju. Sto ona radi, kad joj dolazi anđeo Gospodnji, da joj donese poruku s neba. Ne koleba — Njezin Bog i Gospodar to hoće. Molite, djeco, krunicu dnevno, ako ne možete cijelu, a ono bar jednu desetku.«

To su misli o. Antića. Od svoga djetinjstva, pa kroz čitav svoj život ovdje na zemlji ostao je takav. U sjeni Marijinih svetišta i dolje na našem kršnom, hrvatskom jugu i ovdje na sjeveru. Zašto je bio takav?

Osma obljetnica prijenosa tijela s Mirogoja u Kriptu Gospe Lurdske:

Nedjelja 10. prosinca 1978.

Propovijeda dr Stjepan Kožul, tajnik nadbiskupije

Vjernici pobožno prate svetu Misu, propovijed i slušaju pjevanje
franjevačkih bogoslova

2. Sluga Božji o. Ante Antić je shvatio Marijinu ulogu u povijesti spasenja. Od svoga začeća do uznesenja na nebo Ona je znak Crkvi na horizontu njezine povijesti.

Kaže nam II vat. sabor:

»Knjige Staroga Zavjeta opisuju povijest spašenja u kojoj se polagano pripravlja Kristov dolazak na svijet. I ti prvi dokumenti, kako se čitaju u Crkvi i kako se shvaćaju u svjetlosti daljnje i potpune objave, malo-pomalo sve jasnije iznose na svjetlost lik žene, Spasiteljeve Majke. Ona je pod tom svjetlošću već proročki označena u obećanju, danom prvim roditeljima pošto su sagriješili, o pobjedi nad zmijom... Urešena je već od prvoga časa sjajem sasvim osobite svjetlosti.«

Iz tih riječi Sabora jasno nam je, da Mariju štujemo pod jednim osobitim vidom. Kao Crkva Mariju promatramo u njezinoj ulozi, već od istine njezinog Bezgrešnog Začeća. To ne znači da je Marija samo začeta i rođena bez ljage istočnog grijeha, u potpunoj bezgriješnosti, kao nitko od sinova i kćeri ljudskih; već je Marija bila obasjana i obdarena posebnim velikim milostima, da bi mogla izvršiti poslanje koje joj je Bog u povijesti spasenja namijenio i tako postati uzor čitavoj Crkvi, dok putuje kroz vrijeme!

Kad s tog polazišta gledamo u Blaženu Djenicu Mariju, na njezinu ulogu u povijesti spašenja, da bude Majka samome Bogu i uzor Majka čitavoj Crkvi, onda nam bivaju jasnije riječi dijaloga između Marije i Anđela u Nazaretu, kako nam ih je zapisao sv. Luka. Anđeo je Mariji u njezinom domu u Nazaretu navijestio Blagovijest, radosnu vijest za sav narod, da će biti Majka Sina Božjega. Anđeo ističe, da je Marija blagoslovljena među svim ženama svijeta! »Zdravo milosti puna!« Ona je od Boga obdarrena i osposobljena da bude nova Eva po kojoj će doći Spasitelj i spasenje. Zato je imala snage izgovoriti svoj pristanak na Božje planove: »Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!«

Prema tome, Marija je više od bilo kojeg drugog stvorenja bila miljenica Božja, milošću posve obdarena. Nju grijeh nije nikad zahvatio. Sav Marijin život od prvog početka usmijeren je na Krista. Sav njezin kasniji život bit će s Kristom i za Krista. Zato je u zenitu svoga života po Kristu postigla konačni cilj proslave i okrunjena na nebesima!

Sestre i braće! Ako Mariju tako promatramo, onda nam biva jasna naša radost, onda su opravdani stavovi o. Antića, onda su shvatljive večeras i ove naše molitve! Marija je Bezgrešna Bogorodica, Isusova Majka. Ona je Majka i Mističnog tijela Kristova — Crkve. Ona je kao proslavljenja Bogorodica trajno u središtu povijesti spasenja, jer nas vodi Kristu, vrhuncu pobjede i slave. Tako nam Mariju opisuje Evanđelje. Tako nam ju opisuje II. vat. sabor, kad poglavljje o Mariji upravo stavlja u okvir konstitucije o Crkvi. Zato je Marija nama uzor!

Mi smo duduše slabi i griešni ljudi. Mi smo rođeni s opterećenjemistočnog grijeha. Ali sv. krštenjem smo se životno opredijelili za Isusa Krista. Evanđelje je naša temeljna opcija života! Mi želimo živjeti za Krista. Ta naša dramatična borba da se otimamo zlu i grijehu, a živimo za Krista, nastavlja se čitavog života. Marija nam je u tome pomoć i zagovor. Neka nas dovede Kristu! Neka pomogne, da ojačani milošću, mogućem biti svojim životom radosni NAZARET, navještaj radosne vijesti evanđelja za sve oko nas. Neka to zrači iz naših riječi, iz našeg stila života! Marija je slika Crkve i svakoga kršćanina. Ona tumači i naš život: Trebamo se po njezinu uzoru otrgnuti vlasti zla i grijeha i ući u zajedništvo Božje ljubavi. Tako bivamo svjedoci, ne starog i grešnog čovjeka, već novog, po Kristu otkupljenog i preporođenog za jedan bolji svijet!

To molimo večeras, Majko, pred Tvojim svetim likom u ovoj crkvi, dok se spominjemo Ongoga koji te je uzorno štovao i naslijedovao u životu.

A tebi, Slugo Božji, hvala za toliku radost i sreću, tolika nadahnuća i poruke!

Tebi, slugo Božji, hvala za pravo vrednovanje čovjeka i čovječnosti, jer si se time borio za jedan novi i bolji svijet.

Tebi, Slugo Božji, hvala za toliku ljubav i životno naslijedovanje Bogorodice Majke, koja te je dovela Kristu!

Tebi, Slugo Božji, svi zajedno večeras u ime čitave Crkve kličemo: O Sanctissima anima! O presveta dušo! Slava ti u vječnosti! Zagovaraj nas pred licem Božnjim. Amen. —

Zagreb, 10. prosinca 1978.

Dr. Stjepan Kožul,
tajnik nadbiskupije

MOLITVA VJERNIKA:

Proslavimo Spasitelja našega koji se udostojao roditi od Djevice Marije i upravimo mu molbu:

1. O. Sunce pravde, komu je poput Danice Marija bila prethodnicom, daj da u svjetlu tvoja pohoda vazda hodimo, molimo te...

2. Vječna Riječi, što si izabrala Mariju da bude neraspadljiv kovčeg tvoga boravka među nama: osloboди nas raspadljivosti i truleži grijeha, molimo te...

3. Spasitelju naš, tebi je Majka podno križa stajala, daj da po njezinu zagovoru i mi budemo

njezini štovatelji i nasljedovatelji poput sluge Božjeg o. Ante Antića, molimo te...

4. Daj da nam njegov lik bude poticaj i nadahnuće kako se Mariji utječe u svim potrebama i kako se gleda na njezinu ulogu u našem konkretnom vjerničkom životu, molimo te...

5. Daj da o. Antić ostane »trajni magister«, učitelj tolikim dušama, osobito svećeničkim i redovničkim kako se služi Kristu i braći po Mađarima primjeru, molimo te...

7. Dobri Isuse, ti si viseci na križu Mariju Ivanu za majku dao: daj da po njezinu zagovoru i mi budemo poput o. Antića radosni kao sudionici tvojih patnja, molimo te...

9. Milosrdni Isuse, koji si sama dobrota i ljubav, daj vječni pokoj u svom milosrđu svima pokojnicima, koji su usnuli s nadom u vječni život, molimo te...

MARIJO, BEZGREŠNA BOGORODICE!

Ti, Kćeri Višne svjetlosti

Ti, Diko roda ljudskoga,

Tvoj Sin te, evo, sačuva

Od ljage grijeha istočnog.

Pomozi nam svojim zagovorom da ove naše prošnje što ih večeras nosimo u svom srcu budu uslišane, da naslijedujemo tvoj bezgrešni lik po primjeru sluge Božjeg o. Ante Antića, da se spasenje i otkupljene na nama močno očituje. To molimo po Kristu Gospodinu našemu. Amen. —

Fra Ante čovjek, redovnik, svećenik . . .

Biti čovjek u punom smislu te riječi — svjestan veličine a istovremeno i ograničenosti, biti dosljedan u svakom trenutku svog života, ostvariti ideal čovještva kako ga je Bog zamislio — eto programa za svaki ljudski život, za svaku generaciju.

A fra Ante je to ostvario — duboku mudrost i skrajnje moguću poniznost, čvrstoću u načelima, dosljednost u vršenju svagdašnjih obaveza, plemenitost u praštanju i jasnoću u izricanju sudova, a nadasve potpunu podložnost Božjim planovima, Božjoj Volji.

Sjetimo se njegove požrtvovnosti, brige za svakodnevne potrebe svih koji su mu dolazili. Nitko nije od njega otišao »praznih ruku ili prazne duše« bez obzira da li je bio prvi ili zadnji onoga dana — uvijek je bio pun poštovanja spram osobe, tako da je svatko u kontaktu s njim osjetio i svoju vlastitu vrijednost i neponovljivost.

Izgrađivati ono autentično ljudsko znači graditi temelje svetosti, jer »ako nisi čovjek i to dobar čovjek nikada nećeš postati svet«.

Fra Ante redovnik...

Ostvariti ideal redovničkog života znači požanstveniti zemaljski život na određen i poseban način, koji traži nadasve odricanja vlastite volje i najosobnijih zahtjeva.

U naše dane smo svjedoci opadanja redovničkih zvanja — današnji čovjek ne voli autoritete, ne poznaje druge veličine osim svoje vlastite, mrsko mu je odricanje i žrtva. Zašto? Ta Bog i Njegova obećanja ostala su ista jučer i danas, ali primjeri su zatajili, malo ih je, često ne pokazuju one revnosti koja osvaja srca.

Fra Ante je bio uzor redovnika — prije svega upronjen u Boga, sav predat Bogu. Sigurno po

ljudsku nije ni njemu bilo lako vršiti sve što takav život traži, ali je bio dosljedan:

— u siromaštvu — imao je uvijek najnužnije;

— u čistoći — mrtvio je svoja osjetila, svoju volju, svoje osjećaje;

— u poslušnosti — u poglavarama je gledao namjesnike Božje, nije kritizirao ni izbjegavao, nije mrmljao ni prigovarao.

A Bog se ne da natkriliti — tko Njemu sve predaje stostruko prima — fra Ante, uzor redovnika, to je svojim životom dokazao.

Fra Ante svećenik...

Već smo u dva navrata na ovim stranicama razmatrali fra Antin svećenički život. Pa ipak o tome nikada dosta — jer svećeništvo obuhvaća, prožima i mijenja čitava čovjeka, samo ako on to hoće i moli.

I ne može svećenik više natrag — još više nego za bilo koje zvanje može se reći, da svećenik umire kad počne sumnjati u svoje poslanje, u svoj identitet. Ali isto tako da postaje blagoslov i milost za sve, ako se bezuvjetno i posve preda Bogu. A to nisu isprazne fraze — to je najpotresnija realnost; zar nismo svi mi to osjetili u kontaktu s fra Antonom svećenikom.

Kad je blagoslivljao osjećali smo Božju ruku nad nama. Kad je karao bilo je to kao da se nakon dugog lutanja vraćamo kući — odjednom su lažne maske padale, osjetili bismo svoju ništavost i Božje milosrđe i ljubav. Kad je dijelio sakramente Bog je bio gotovo dodirljiv, osjetljiv: imao si osjećaj, da je fra Ante nestao, a Isus se ponovno utjelovio.

Promislimo, zahvalimo, molimo da Bog dade i Hrvatskoj i cijelom svijetu što više takvih svećenika!

Škola savršenstva

Nastavljamo s ulomcima pisama Oca Ante Antića koja se nalaze u Vicepostulaturi registrirana pod brojem 33 — i promatrati duhovnu vezu i brigu za jednu redovničku dušu. Ta redovnica teži da se oslobodi sebe, da zadobije Božje milosrđe, što se očito vidi iz nekoliko mali s zapisanih u duhovnom dnevniku.

Isuse, smiluj mi se. Neka trpim, samo me ne odbij od sebe. Ja ne mogu zamisliti da u vječnosti budem među Tvojim neprijateljima. Isuse, smiluj mi se! Probodi svojim svetim strahom cijelo moje biće, ali strahom odana djeteta.« (br. 2, 3)

Dok tako vapi u svojoj tjeskobi, Pater Antić joj piše:

33/20

5. 1. 1952.

»I sada je Isus Vaš Bog, Vaša ljubav, Vaše blago, Vaš život, Vaše sve. Ne pazite na razne smetnje koje Gospodin pripušta na Vas. Znam, sve Vas to muči, dira, uznenimiruje, dosađuje Vam, ali morate trpjeti i junački ići naprijed. Tu Vam najviše pomaže duh žive vjere...«

Ne uznemirite se ni radi toga ako odmah ne možete provesti odluke koje ste napravili. Zna dragi Bog što nam najviše treba pa nas vježba u nepouzdanju u se, u poniznosti i potrebi da molimo... Ne smijete pasti u malodušnost, nepouzdanje, duh potištenosti. Ako nemate one gorljivosti, onog elana kojeg biste željeli, htjeli, ponizite se i priznajte da ste ništa, da ne možete ništa, da ništa ne zasluzujete i da ste dostojni kazne. Poslije takve poniznosti bacite se sva u naručje Božje i prikažite ljubav Božanskog Srca mjesto sebe.

Jedinstvo s Isusom neka je temelj Vašeg duhovnog života. U ovom svetom jedinstvu Vi ćete svaki dan nastojati rasti, napredovati i boriti se.

Neka Vas Duh Sveti u svemu prosvjetljuje, vodi i čuva. To Vam prosi i želi uz sveti blagoslov nevrijedni i beskorisni sluča u Gospodinu.«

Fra Ante.

Taj savjet nastojala je sestra prihvatiši što se vidi iz bilješke: »Pazit ću da sebe sasvim isključim iz svoje brige i pažnje. Samo Isus! (Bilj. 7,23)

33/24

13. 3. 1952.

»U Gospodinu Vas molim ustrajte na svom duhovnom putu. Neka Vam bude najglavnija briga i trud: upoznati sebe — u čemu nisam po volji Božjoj, po mojim svetim zavjetima i pravilima, po onim milostima koje ste dobili... Pazite da Vas neprijatelj Vašega spasenja ne uvede u napast, da Vas napredak ne prevari i zapriječi Vaš duhovni uspon.«

Svoju dobru odluku, volju i predanje zasvjeđočite strpljivim ponašanjem svega što na Vas dođe...«

Ako ne uspijete, ako padnete — mirno se odmah dignite i pouzdanjem u milosrđe Božje ponizite se, pokajte se i proslijedite svoj put naprijed zaboravivši sve prošlo.

Preporučam Vas Božanskom Srcu i nebeskoj Majci. Svaki dan nastojte biti bliži Mariji i Njoj sličniji. To Vam prosi uz sveti blagoslov.«

Fra Ante.

33/32

1. 8. 1952.

»Ne trpite u sebi polovičnost, sva Božja! U svojim djelima tražite Boga i Njegovu svetu volju... Bože moj, ljubim Te! Taj sveti poklik neka bude znak proti svemu zlu koje navali na Vas i hoće Vas povesti za sobom. Kada ste umorni od posla, brište, recite, Bože moj, ljubim Te, to neka odmori Vašu dušu i prenese je u krilo Božje.«

Preporučam Vas Božanskom Srcu i Prečistom Srcu Marijinu. S njima Vas blagoslivlje.«

Fra Ante.

33/33

6. 12. 1952.

»Predajte se sve većom ljubavlju, predanju Božanskom veličanstvu i vjerujte Njegovoj ljubavi prema Vama. Ako bi napast koji puta htjela da Vam smeta ili Vas zaskoči nezgodnim predodžbama, sumnjama u Božju ljubav, prezrite sve te napadaje i mirno pogledajte križ, tabernakul, svoje redovničko odijelo i samostan pa recite: sve mi ovo govori o velikoj ljubavi Božjoj prema meni.«

.....

*Ne dopustite da Isus čeka na Vašu ljubav.
Predajte Mu se i živite s Njim u Ocu.«*

.....

To Vam želi i prosi uz sveti blagoslov nevrijedni i beskorisni sluga u Gospodinu»

Fra Ante

Kako svaki savjet, svaka pobuda umirujuće djeluje na dušu koja se predala vodstvu Oca Antića neka nam osvijetli i ova bilješka: »U duhu — djetinjstva — koje sam primila na svetom krstu moram se u trpljenju i molitvi sasvim predati u Božje očinske ruke i ništa određivati, kako, kada da me usliši. Gospodin znade sve! (bilj. 5,9) Vidim da je tajna križa tajna ljubavi i tajna neba!« (bilj. 5, 10)

No, Pater, se nije zadovoljio da prati dušu samo onda dok mu je u blizini u najobičnijim prilikama života, njegova briga je bila velika i protezala se na sve zgodе i sva razdoblja života. Znajući da vrijeme odmora može dovesti do neke stagnacije u duhovnom životu preporuča:

33/43

2. 5. 1953.

»Dok budete na potrebnom odmoru malo se zamislite u vječni odmor kojega nam Gospodin priprema poslije tmina, znoja i borbe. Čuvajte svoje srce čisto u Bogu, u Kristu, u Mariji. Pazite da svoje dnevne vježbe ispunite s ljubavlju, s predanjem i žrtvom same sebe. Predajte se propetoj Ljubavi. Mir, pouzdanje, sveto duhovno veselje s Kristom neka vlada u Vašoj duši. Ništa ne zakratite Gospodinu. Sve dajte, sve primajte.

.....

To želi i prosi nevrijedni i beskorisni sluga u Gospodinu«

Fra Ante.

I nastavlja u još nekoliko pisama:

33/45

29. 5. 1953.

»Uvijek budite vjerni i poslušni radosti Duha Svetoga, da zasluzite biti Njegov sveti i dostojni hram. Nikada nemojte žalostiti Duha Svetoga!

.....

Neka u Vama raste vjera, ufanje i ljubav po Duhu Svetom koji je u Vama. To Vam želi uz sv. blagoslov«

Fra Ante

33/46

31. 5. 1953.

»U svemu pazite na pokrete milosti i nadahnucića Duha Svetoga. Sačuvajte jedinstvo i mir duha koliko samo možete uz pomoć Božju. Ne prepustite nijedno dobro djelo za koje Vam se pruži prilika ili Vas na nj Gospodin potiče.

.....

U svemu neka Vas resi poniznost, nepouzdanje u se, prezir zemaljskih, tjelesnih i prolaznih dobara.

.....

Preporuča Vas Presvetom Trojstvu i s Njime Vas blagoslovila

Fra Ante

Sva ova briga Oca Antića je na dnevno nastojanje sestre oko sve većeg sudjelovanja s milostima i sve većeg povjerenja u Patrovo vodstvo. Razmišljajući o svim milosnim poticajima, koje je kroz sve dane duh. vj. primala podržavana Patrovim nastojanjima, bilježi: »Gospodine, učiš me da prihvatom svaku priliku i da budem dobra onima koji trpe, da imam za njih vremena, da ih barem strpljivo saslušam, da im dadem prilike da se izgovore, da s njima suočjem i da pokažem interes za njih.« (bilj. 6, 5)

A Pater joj na koncu duhovnih vježba piše:

33/47

29. 7. 1953.

»Vi ste svršili duhovne vježbe. Duhovne vježbe upravo sada započinju ili bolje, uvijek traju kod redovničke duše. Pravi redovnik uvijek teži za pročišćenjem i usavršavanjem svoje duše, a to je upravo cilj sv. duhovnih vježbi. Što ste upoznali u ovim duhovnim vježbama? Svoju veliku slabocu i nestalnost, promjenljivost.

.....

Što vam je najnužnije? Prava, iskrena, loyalna volja. Hoću biti potpuna redovnica, hoću se preoblikovati, hoću savršeno slušati, hoću temeljito popraviti svoj dosadašnji život. Ovo stanje i raspoloženje je najpotrebniye.

To Vam uz sveti blagoslov želi i prosi nevrijedni i beskorisni sluga u Gospodinu«

Fra Ante

Ovakve Patrove sugestije rađale su iskrenom željom i odlukom da treba svaki čas upotrijebiti i srčano se boriti, šutke trpjeti u svim teškim časovima, jer samo tako se dozrijeva za potpuno shvaćanje »ludosti križa!«

Otac Antić neutrudiv u svome nastojanju oko povjerenih duša nastavlja:

1. 8. 1953.

»Kada se osjećamo da smo poljuljani u svojoj osovini ili da smo skrenuli s pravog puta, jedino nam ostaje odmah zavapiti Isusu kao Petar — 'Salva nos Domine! Perimus!'

... Kada se vidimo tako bijedni ne zau-stavljam svoga pogleda na sebi. Dignimo svoje ponižene oči i pogledajmo svu du-binu, svu širinu, svu visinu bogatstva lju-bavi, dobrote i milosrđa našega Oca, komu ne treba naših djela već naše ljubavi... Tu ljubav najviše pokazujemo dok se radujemo Njegovoj uzvišenoj svetosti i neiz-mjernoj čistoći, a sebe priznamo punim svake nevolje, nezasićenosti i grijeha... Na taj način najviše se približavamo dragome Bogu.

Cuvajte se malodušnosti u duhovnom živo-tu. Dragog Boga najviše veseli pouzdanje i ljubav koja se oslanja na Njegovu dobro-tu i milosrđe, živu, tvrdnu i jaku vjeru.

....
To Vam želi i prosi nevrijedni i beskoris-ni sluga u Gospodinu«

Fra Ante.

Često smo svjedoci velikih napora koje poje-dinci ulažu u svladavanje teškoća na putu savr-šenstva, pa nije čudo da im svaki poticaj, svaka sugestija drugih, a pogotovo ako su to duhovni vode, dolazi kao olakšanje i pomoć. Pater je, Bogom nadahnut, često u teškim časovima napi-sao ono, što je u taj čas bilo značajno za dušu koju je pred Bogom preuzeo na svoju brigu. Čujmo kako jednom takvom zgodom piše:

33/49

22. 9. 1953.

»Zašto ste tako neraspoloženi, neveseli, ne-kako zabrinuti i duhovno teški? Zar nije i sada Isus sve Vaše blago i sva Vaša lju-bav?... Ja bih želio da sva Vaša duša bude otvorena, kao cvijet, suncu Božje lju-bavi tako da se ona sva ispuni, napuni i preporodi u ljubavi Božjoj.

Provodite jedinstvo s dragim Bogom. Ka-ko? Jedinstvo čiste nadnaravne nakane, je-dinstvo misli, jedinstvo volje Vaše s voljom Božjom, jedinstvo koje nam Gospodin udijeli kad nas pohađa, sebi privlači svojom ljubavlju.

.....
Sve dobro i nebeski blagoslov želi«

Fra Ante.

Velika je stvar svaki dan iznova započimati voditi srčanu borbu sam sa sobom. Milost je koja čovjeka u tome podržava. Vidimo iz bilje-žaka kako sestra na to gleda.

»Ako mi svetost zamišljamo kao posljedicu svoga napora, onda nije čudo da izgubimo srčanost. Srčanost je Božji dar i Bog ga daje onima koji kraljevstvo Božje traže i primaju kao dje-ca.« (bilj. 2,30)

Pater neprestano prati borbu povjerene duše i gleda na koji način želi osvojiti vrhunce kre-posti pa je potiče:

33/54

6. 12. 1953.

....
»Iz Vaše duše neka se uvijek izvija du-boka zahvalnost, savršeno predanje Božjoj ljubavi. Vaša duša neka uvijek ponizno, žarko i pouzdano pjeva Magnificat...«

Ne zaboravite da Vas Isus zove na veću ljubav, na veće jedinstvo s Njegovom mu-kom i euharistijskim životom.

....
Moje misli, želje i dobre savjete neka na-dopuni Isus u Vašoj duši i neka Vas učini poslušnom, iskrenom, jednostavnom, postoj-janom i vjernom.

Nevrijedni i beskorisni sluga u Gospodi-nu«

Fra Ante.

I ovi mali ulomci pisama Oca Ante Antića i redovničinog duhovnog dnevnika jasno nam po-kazuju kako Gospodin daje milost srčanosti za borbu i kako cijeli život nije ništa drugo nego milosno zbivanje u krutoj svakidašnjici.

SVJETLO U TAMI

Kratki životopis o. fra Ante Antića napisao dr Natko Faranetić.

Str. 64, cijena 20 dinara

Tko želi upoznati život i rad o. fra Ante An-tića... Tko želi doživjeti što bliže i neposred-nije fra Antu...

Tko želi naći u fra Anti svoj uzor...

rado će uzeti u ruke ovaj kratki životopis i na dušak će ga pročitati.

*

CUDESA GOVORE — deset čudesnih o-zdravljenja u Lurdru 1952. — 1965. Zagreb, 1978. Knjigu je napisao dr Alfonso Olivieri, a na hrvatski prevela s. Nives Kuhar. Cijena 50 dinara.

Naručuje se kod VICEPOSTULATURE

Nedokućivi su putovi Božji! Treba da u poniznosti priznamo kako smo nesposobni i nemogući, da išta učinimo u djelima Njegovim...

*

Treba borbe, jer se po njoj dolazi do pobjede. Čuvaj se mlakosti. Budi duhom gorljiv i vrlo ponizan. Šuti koliko bolje možeš, da u tebi više govorи Gospodin!

*

S dragim Bogom i Njegovim zapovijedima ne ma izigravanja, već poniznost, poslušnost i ljubav...

*

Sadašnja teška vremena nameću nam jaču obavezu, da žarće molimo. Treba puno moliti, puno se žrtvovati i pokoru činiti. Treba mnogo naknade i zadovoljštine...

*

Vaš ideal neka bude: Isus Propeti!

Vaš program: Sveta volja Božja.

Vaša škola: Križ, Presveta Euharistija, Evangelije.

*

U ožujku 1973. operirana sam od carcinoma maxillae (rak gornje čeljusti). Svi kojima je bilo stalo do moga života, osobito moje drage sestre, utekle su se tada svim žarom zagovoru oca Antića.

Nakon izvršenog operativnog zahvata i zračenja vratila sam se u svoju Zajednicu i nastavila obavljati svoje redovite dužnosti.

Od operacije je prošlo pet i pol godina. Osjećam se dobro, nemam poteškoća, vršim redovito svoje redovničke dužnosti. Liječnik koji me je operirao izvršio je i kontrolne pregledе i izjavio, da su nalazi tako dobri kao da nikada ništa nije bilo na tom mjestu bolesnoga.

Ovom javnom zahvalom želimo pospješiti proces beatifikacije oca Antića. U tu svrhu šaljemo

Ništa se ne događa bez volje i pripuštanja Božjega. Svaki si dan dužan nositi križ svoj za svojim božanskim Učiteljem. Ne treba se bojati ničega osim grijeha.

*

Molim te, nemoj prelaziti preko milosti, jer »timeo Jesum praetereuntem!«

*

S pomoću Božjom nastoj sve više provoditi prisutnost Božju u životu. Koliko možeš ostani sve više sjedinjen s Gospodinom.

*

Za nas je najbolje ono što Bog hoće. On je ljubav. On nas ljubi i sve radi za naše dobro, pa makar se nama čini protivno...

*

Nemojte nikada posumnjati u Božju dobrotu i ljubav prema vama. Mi sada ne razumijemo svega djelovanja Božjega, ali ćemo ga shvatiti u čas našega sastanka s Gospodinom.

*

Svetost se ne postizava preko noći. Budite usupljivi, vjerni... doći će milost.

*

Sve izručite Nebeskoj Majci! Svaki križ neka vas sjedinjuje s propetim Zaručnikom i uvađa u Njegovo probodeno Srce!

*

Sve obavljajte s Marijom, u Mariji, po Mariji... nasljeđujući njezine kreposti.

*

Budite posve Božji! U vama neka vlada Božja ljubav i velika, djelotvorna, praktična ljubav prema bližnjemu.

*

Poniznost je temelj duhovnog života. Ništa se Gospodinu tako ne sviđa kao ponizna duša.

---

dar od 500 dinara s tim da se odsluži jedna sv. Misa kod njegova groba u zahvalu.

M. Alojzija Budrović
i zajednica Benediktinki, Hvar

Dragi fra Roko! Rado ću Te se sjetiti u svetoj misi. Kauzu o. fra Ante preporučujem u misi svaki dan. Za istu stvar svaki dan izmolim jednu zdravomariju sa zazivom: »Gospodine Isuse, da se dostojiš svog vjernog slugu fra Antu proslaviti i na oltar uzvisiti, Tebe molimo usliši nas!«

To je jedna mala tajna koju...

Dragi sinko!

Mir, pouzdanje, sveta ljubav i vjernost Gospodinu neka vazda u Tebi vlada!

Hvala Ti na čestitanju. Nisam Ti mogao odmah ni pisati ni čestitati, jer sam bio zaposlen jednim važnim poslom koga ćeš sigurno doznati. Nadao sam se svršiti ga o božićnim praznicima i onda Ti pisati prije Nove godine, ali nisam dospio. Mjesto pisanja molio sam za Te. Neka Te Gospodin vazda čuva u svom Presvetom Srcu i dovede Te do prave svetosti da Mu budeš sličan i po volji u svemu. To Ti prosim i želim.

Sada Ti osjećaš težinu službe i odgovornosti. Sasvim razumljivo. Pouzdaj se u Gospodina i svjesno vrši svoj posao. Imaj knjižicu, u kojoj bilježiš opaske, posle, radnje, koja Te čeka i koju treba u pojedino vrijeme izvadati. Takav notes pomaže memoriji i čuva red i olakoćiva posao. Ograniči se što možeš i s kolikim sredstvima raspolažeš. Drži se savjeta iskusnijih i poslušaj svacići savjet da sve čuješ i onda izabereš najbolje. U svemu nek Te vodi sv. posluh. Ljubi siromahe i uvijek im podaj barem nešto. U njima gledaj siromašnog Isusa. Na vrata od kuće metni sliku sv. Josipa i štit Presv. Srca Isusova. Ako ovoga nemaš ja ću Ti jedan poslati. Ne boj se nikoga. Imaj čistu savjest i ljubav svršenu. Ljubi svakoga i gdje god možeš svagdje, svakome čini dobro i mirno, pouzdano slijedi svoj put križa i ljubavi, žrtve i posluha, jednostavnosti i pouzdanja, poniznosti i sjednjenja sa sv. voljom Božjom.

Sada, s pomoću Božjom, na Tvoju dušu jedan pogled. Vazda zahvaljuj dragom i dobrom Bogu na velikoj ljubavi i dobroti prema Tebi. Velikodušno odgovaraj na svaku milost i cijeni darove Božje. Digni svoj pogled gore i uvijek gledaj na Boga, na Njegovu svetu ljubav i volju i nju slijedi. Što god spoznaješ da od Tebe traži i želi, bez okljevanja izvrši i odgovori. U vjernosti i velikodušnom odgovaranju sve stoji.

Ne gubi se u suvišnim i bespotrebitim zadražavanjima. Slobodno i mirno idи od posla k drugom poslu i ne pazi na smetnje i poteškoće. Bog će Ti posebno pomagati. Nek Te uspjesi ne uzdignu niti ljudske hvale i priznanja ne uznesu tašto i samodopadno. Sve gledaj u Gospodinu i Njemu za sve dobro daj slavu, čast i priznanje.

Otresi se, ostavi sebe, žrtvuj sebe Božanskom Srcu, da On u Tebi živi. Taj mir, koji Ti dušu ispunja Njegov je dar i znak Njegove nazočnosti. Ono pouzdanje i predanje koje osjećaš, od Njega dolazi. Oni časoviti, ali češći pohodi, ljubavi, iz Njega proizlaze i potiču dušu da se sve više čisti i obnavlja i Njemu postaje slična.

Oni pohodi koje volja prima, dragocjeni su datori i vjerno ih slijedi i ispunji. Čuvaj se da Ti nijedna ne propadne jer Gospodin sve traži.

Onu muku koja se zna koji put nadviti na Tvoju dušu i htjela bi Te povući u smetnju, zabunu; i neka sumnja pa i očaj neke vrste, odmah prezri i pouzdano se baci u Božansko Srcce i ne pazi na nikakove smetnje. Imao si vrlo lijepih časova kroz ovo vrijeme. Oni su na Te vrlo dobro i korisno djelovali i povukli Te znatno u nutarnjost i dosta Te otcijepili od sebe i vanjskih utisaka. Nek je Gospodin u svemu blagoslovjen i hvaljen za sva ta dobra i milosti. Onu poniznost koju osjećaš pred Bogom, pred sobom, dar je posebni Božanskog Srca. Vjeran budi u ljubavi, otcijepljenosti i žrtvi i ona će se povećavati i rasti u Tebi. Nekidan si imao pochod milosti koji se sastojao u tom, da si mirno i dragovoljno i spremno sve primio i sve predao opet Gospodinu i osjetio si veliku čistoću duše i srca, duboki mir i nutarnje ujedinjenje takvo s dragim Bogom kao nikada do sada. To je trajalo odveć malo, ali plodovi i sada traju. Ti ništa ne vidiš niti zapažaš niti možeš to saopćiti, samo si toga svjestan, da Ti se duša nalazi onako kako sam opisao, premda je svako opisivanje blijedo i slabo.

Za ovaj put ću svršiti. Ako Gospodin dade opet ću Ti se brzo javiti.

Predaje Te Božanskom Srcu, nebeskoj Majci, sv. Josipu i sv. O. Franji. S njima Te blagoslivlje

Magistar

† O. FRA PETAR DR. ČAPKUN

15. 2. 1910. — 12. 12. 1979.

Bio je učenik, suradnik i pomoćnik O. Antića, dugogodišnji suradnik o. fra Babića.

Poslije rata bio je provincijal od 1967. do 1976. Umro je u Vancouveru — Kanada, a sahranjen na Visovcu. U slijedećem broju donijet ćemo opširniji članak.

Pokoj mu vječni u društvu s dobrim ocem Antićem!

KOD VICEPOSTULATURE MOŽETE NARUČITI

PRED GOSPODINOM

Napisao J. Simunov
Cijena 20 dinara

*Pred Gospodinom
razmatrao sam i ispovijedao
vjeru,
dar i milost Njegovu —
U poglavljima
o zajedničkom Ocu našem,
o Crkvi našoj
svećeniku.*

*I obećao sam,
u spomen o. Ante Antića
priopćiti svoje misli i čuvstva.*

*»Sve što te snađe u životu,
sve je sporedno. Ničim drugim ne smiješ
se baviti nego Bogom. Ti moraš biti
Božji — samo Božji.« (o. Ante Antić)*

SUVREMENA SLUŽBA VJEĆNOSTI — život i rad o. fra Ante Antića, Zagreb, 1978. Str. 180. Cijena 60,00.— dinara.

Vicepostulatura u Zagrebu objavila je tiskani novi živopis fra Ante Antića, koji je kao redovnik-franjevac umro na glasu sveto sti 4. ožujka 1965.

U knjizi je skupljena građa o životu i radu fra Antinu pa se ovaj životopis razlikuje od dosadašnjih jer je svaka misao i podatak potkrijepljen i potvrđen. Građa je raspoređena u cjeline: Pouzdanim tragovima (9—12), Od rođenja do konačnog smirenja (13—38), Životna služba (41—68), Ispovjednička žrtva i rad (71—77), Guranđnik i subrat redovnica (81—102), Franjin redovnički sin (105—125), Krepotan muž (129—143), Izjava i prosudba nad otvorenim grobom (147—152). Na kraju knjige su Bilješke (153—163), sažetak na latinskom jeziku.

U osam poglavlja teksta znalački je rečeno sve što je trebalo reći u ugodniku Božjem fra Anti Antiću.

Pisana dokumentirano, knjiga se ugodno cita jer je pisana lijepim hrvatskim jezikom.

ŽELJAN BOGA

Osobni pristup fra Ante Antiću napisao J. Simunov.
Str. 52, cijena 20 dinara.

Opsegom malena, sadržajem bogata brošura. »Fra Ante je bio čovjek jednostavan, drag — svet.«

A svetost, uzoran život jednog redovnika privlači suvremenog čovjeka.

Zanimljivi su naslovi pojedinih poglavlja: Bog prvi i jedini;

Taj oslonac mora biti Euharistija i Marija; Sveti živjeti — svetost promicati; Gospodina treba slijediti velikodušno i savršeno; Franjevačko ozračje.

Zanimljivo je, da je pisac svjetovanjak koji vaš u ovim našim trenucima posvjedočuje vječne istine, silnu žedu i potrebu za Bogom.

DOBRI OTAC ANTIC

Životopis napisao isusovac o. Ante Katalinić. Str. 150, cijena 20 dinara.

»Zahvalni smo Božjoj Providnosti što je nama Hrvatima u ovim poslijekoncilskim godinama dala o. fra Ante Antića, velikog realizatora žarke ljubavi prema Bogu i žarke ljubavi prema ljudima.

Zar su te ljubavi, koje je nosio u sebi, bile dvije ljubavi? — Ne! To je bila samo jedna ljubav.

Pitate: kako to?

Citajte životopis pa ćete razumjeti.

NAŠ DOBRI FRA ANTE

Kratki životopis napisao dr Damić. Str. 58, cijena 20 dinara.

Vrlo sažeto i zanimljivo iznio je pisac životni put čovjeka naših dana, koji je u svom životu ostvario nauku Evanđelja, koji je doista svima bio sve. Fino i nemametljivo vodi pisac čitaoca od djetinjstva sve do smrti, a kroz čitav životopis provejava velika ljubav i sinovsko pouzdanje spram Majke Božje i Majke naše, u čemu je pokojnik bio doista primjer i uzor. Životopisu je pridodat niz misli i savjeta nađenih u rukopisima ovog velikog sina svete Crkve i hrvatskog naroda povezanih s Marijom.

M I L O D A R I
U Fond Vicepostulature za troškove beatifikacije
pridonijeli su:

Treći Red kod Gospe Lurdske — Zagreb (100 mј.); Mila Antoš — Zagreb (150 mј.); Josipa Živčnjak — Zagreb (100 mј.); Jelka Crnjanin — Zagreb (150 mј.); Jelica Baljak — Zagreb (100 mј.); A. M. — Zagreb (200 mј.); Andelka Zaer Zagreb (100 mј.); Mira Treursić — Zagreb (100 mј.); Marija Džaja — Zagreb (100 mј.); Štefa Bauer — Zagreb (100 mј.); Marija Berak — Zagreb (100 mј.); fra Silvestar Aračić, misionar — Zagreb (1.000); obitelj Borović — Zagreb (100 mј.); obitelj Bičanić — Zagreb (100 mј.); obitelj Hitrec — Zagreb (200 mј.); Anica Zidarić — Zagreb (200 mј.); obitelj Mihanović — Zagreb (200 mј.); obitelj Šuvak — Zagreb (200 mј.); Danica prof. Petričević — Zagreb (200 mј.) Katica Osredički — Zagreb (200 mј.); Marica Zidarić — Sudovec (100); V. Š. — Zagreb (1.000); Antun Pažitka — Zagreb (200 mј.); obitelj Kovačević — Zagreb (500); Dr D. J. — (200 DM); N. N. — Zagreb (10,000); Petračić Ante i Bernarda — Zagreb (500); Slava Antolković — Zagreb (100); Marija Šuvak — Zagreb (100); Marija P. — Zagreb (1.000); Marija Viskić — Gradac (300); Stanka

Petković — Bakar (400); Josipa Fogler — Zagreb (50 mј.); Jelka Margeta — Zagreb (50 mј.); obitelj Gantar — Zagreb (500); Mara Petrinjak — Zagreb (100); Ana Pac — Zagreb (30 mј.); Bernardica Malnar — Zagreb (50 mј.); Slavica Jakovljević — Zagreb (20 mј.); Gabrijela Feil — Zagreb (20 mј.); Marija Horvat Kovačić — Zagreb (20 mј.); Mara Radić — Zagreb (50 mј.); Stefanija Rukavina — (50 mј.); Katarina Rukavina — Zagreb (150 mј.); Marija Čičak — Zagreb (50); Miro Sambunjak — Zagreb (10 mј.); Danica Žanić — Kaštel Novi (100); Irma Farkaš — Zagreb (100 mј.); Marija Antić — Split (100); Marija Jemrić — Zagreb (100 mј.); Vera Kulundžić — Zagreb (100 mј.); obitelj Demšić — Zagreb (100 mј.); obitelj Kirinić — Zagreb (100 mј.); obitelj Čepulić — Zagreb (200 mј.); Zdenka Blažeković — Zagreb (100 mј.); Bea Derenčić — Zagreb (50 mј.); Kornelija Subotičanec — Zagreb (100); fra Milan Mikulić — Portland (200 dolara); Stanka Petković — Bakar (300); obitelj Rašan — Zagreb (200); Marija Palinić — Sarajevo (200); Ana Grubišić — Sarajevo (200);

Iz Vicepostulature

Prijatelji i štovatelji oca Antića u Zagrebu održavaju svakog mjeseca sastanak u samostanskoj kapeli. Sastanci se redovito drže u četvrtak poslije prvog petka u mjesecu. Navečer u 18 sati služi se sveta Misa za sve prijatelje i dobročinitelje Vicepostulature. Prije sv. Mise moli se krunica za sve žive i pokojne štovatelje oca Antića. Za vrijeme sv. Mise vicepostulator (ili neki drugi svećenik) održi prigodni nagovor, pročita nešto iz ostavštine oca Antića (pismo, savjet, preporuku, pouku...).

U godini 1980. održat će se sastanci: 10. siječnja, 7. veljače, 13. ožujka, 10. travnja, 8. svibnja, 12. lipnja.

Komemoracija prigodom 11-obljetnice smrti održat će se 4. ožujka (četvrtak) navečer.

Molimo sve koji su oca Antića poznivali i s njim surađivali da nam pošalju svoje uspomene i sjećanja, pisma, fotografije, bilješke... Sve što god je u vezi s našim dragim fra Antonom treba da dođe u ruke vicepostulatora.

Točna adresa:

Vicepostulatura
Urbanićeva 35
41 000 — ZAGREB

Na ovu adresu treba slati sve što god je u vezi s ocem Antićem: uspomene, bilješke, fotografije, milodare, preplate, pisma...

Mnogi štovatelji oca Antića pitaju nas, kako se obavlja devetnica na čest ocu Antiću. U svojim potrebama htjeli bi se preporučiti dobrom fra Anti, a ne znaju kako se obavlja. Svima odgovaramo ovdje da ne moramo posebno pisati i razjašnjavati. Prvo: naš fra Ante još nije proglašen ni blaženim ni svetim, pa ne možemo njemu na čest u crkvama moliti devetnice, trodnevnice niti smijemo u njegovu čest davati da se služi sv. Misa. To ćemo smjeti tek onda kad otac Antić bude proglašen blaženim i svetim.

A što smijemo već sada? Možemo zazivati oca Antića i u njegov se zagovor preporučivati da nam i sada, kad je kod dragog Boga, pomogne kako nam je pomagao, dok je bio među nama. Možemo to učiniti ovako: moliti krunicu, litanijske, put križa, obaviti klanjanje, slušati sv. Misu, primiti sv. Prijest, udijeliti milostinju siromasima... a sve to na čest Presv. Trojstva, Presv. Srca Isusova, Majke Božje ili kojega sveca — a za beatifikaciju našeg oca Antića. U svim svojim potrebama smijemo uvijek zazivati pomoć od Gospodina po zagovoru i po zaslugama našeg dobrog Oca Antića.